

- бѣхъ вѣрме тукъ съ тебе. И зѣ въ рѣжж-
тж си три стрѣлы, та прониза съ тѣхъ
сърдце-то на Авессаломъ, като бѣше още
15 живъ той въ срѣдѣ теревинѣ-тъ. И де-
сетъ момци, които носѣхъ орѣжж-та на
Іоавъ, заобыколихъ та ударихъ Авесса-
лома, и умъртвихъ го.
- 16 И вѣстрѣби Іоавъ съ трѣбж-тж, и вѣр-
нжжж ся людіе-тъ отъ да гонять вслѣдъ
Израиля; защото вѣспрѣ Іоавъ людіе-тъ.
- 17 И зѣхъ Авессаломъ, та го хвърлихъ въ
единъ голѣмъ ровъ вѣтрѣ у дѣбравж-
тж: и нѣтрупахъ на него купъ каменіе
много голѣмъ: и всичкы Израиль по-
18 бѣгнѣхъ всякой въ шатѣръ-тъ си. А Авес-
саломъ като бѣше живъ, зѣ та постави
за себе си стѣлпѣ, който е въ царевъ-тъ
долъ; защото рече: «Нѣмамъ сына за да
упази память-тж на име-то ми: и нарече
стѣлпѣ-тъ съ име-то си: и нарича ся до
тойзи день: Авессаломовъ стѣлпѣ.
- 19 Тогазъ рече Ахимаасъ Садоковый сынъ:
Да ся завтекъ сега та да занесъ на царь-
тъ извѣстіе, че Господь му отмѣсти отъ
20 рѣжж-тж на врагове-тъ му. А Іоавъ му
рече: Нѣма да бѣдѣшъ вѣститель тойзи
день, но другъ день ще занесешъ извѣ-
стія: а тойзи день нѣма да занесешъ извѣ-
стія; понеже царскый-тъ сынъ умрѣ.
- 21 Тогазъ рече Іоавъ Хусію: Иди извѣсти
на царя което си видѣлъ. И Хусій ся по-
22 клони Іоаву, и завтече ся. Тогазъ Ахи-
маасъ Садоковый сынъ рече пакъ Іоаву:
Но каквото и да е, нека тичамъ и азъ,
моляхъ, вслѣдъ Хусія. А Іоавъ рече: За-
що искашъ да тичашъ, чадо мое, като нѣ-
23 машь пріятны извѣстія? Но какво и да е,
(рече) нека ся завтекъ. Тогазъ му рече:
Тичай. И завтече ся Ахимаасъ прѣзъ
пѣтъ-тъ на поле-то, и заминъ Хусія.
- 24 А Давидъ сѣдѣше между двѣ-тъ пор-
ты: и «възлѣзе стражъ-тъ на горницѣ-
тж на портѣ-тж, на стѣнж-тж, и поди-
гнѣхъ очи-тъ си, и видѣ, и ето человекъ
25 тичаше самъ. И извика стражъ-тъ, и извѣ-
сти на царя. И царъ-тъ рече: Ако е
самъ, има извѣстія въ уста-та си. И идѣ-
ше и приближаваше. И видѣ стражъ-тъ че
тѣта другъ человекъ; и извика стражъ-тъ
къмъ вратаря, и рече: Ето другъ чело-
26 вѣкъ който тича самъ. И рече царъ-тъ: И
той е вѣститель; И рече стражъ-тъ: Ти-
чаніе-то на първый-тъ ми ся види като
27 тичаніе-то на Ахимааса, Садоковъ-тъ
сынъ. И рече царъ-тъ: Добръ человекъ е
той, и иде съ добры извѣстія.
- 28 И выкижъ Ахимаасъ, та рече на царя:
Радуй ся; и поклони ся на царя съ лице-
то до земѣж-тж; и рече: Благословенъ
Господь Богъ твой, който прѣдаде чело-
вѣцѣ-тъ, които подигнѣхъ рѣжж-тж си

- 29 противъ господаря ми царъ-тъ. И рече
царъ-тъ: Здравъ ли е отрокъ-тъ Авесса-
ломъ? И отговори Ахимаасъ: Когато Іо-
авъ прати царскый-тъ рабъ, и мене рабъ-
тъ ти, видѣхъ голѣмо-то смущеніе, но не
30 знаахъ що бѣше. И рече царъ-тъ: Вър-
ни-ся та застави тамъ. И вѣтрихъ ся та
31 застанѣ. И ето, доиде Хусій; и рече Ху-
сій: Извѣстія, господарю мой царю! за-
щото Господь отмѣсти за тебе въ тойзи
32 день отъ рѣжж-тж на всичкы, които ся
подигнѣхъхъ вързъ тебе. И рече царъ-тъ
на Хусія: Здравъ ли е отрокъ-тъ Авесса-
ломъ? И отговори Хусій: Дано станѣтъ
като онзи отрокъ врагове-тъ на госпо-
33 даря ми царъ-тъ, и всичкы които ся по-
дигать вързъ тебе за зло! И смути ся
царъ-тъ и възлѣзе въ горницѣж-тж на
портѣж-тж, та плака; и като ходѣше, го-
ворѣше така: Сыне мой Авессаломе, сы-
не мой, сыне мой Авессаломе! да бѣхъ
умрѣлъ азъ вмѣсто тебе, Авессаломе, сы-
не мой, сыне мой!

ГЛАВА 19.

- 1 И възвѣсти ся на Іоавъ: Ето, царъ-тъ
2 плаче и жали за Авессаломъ. И въ онзи
день побѣда-та ся обѣрижъ въ печаль въ
всичкый-тъ народъ; защото чу народѣ-тъ
да говорятъ въ онзи день: Царъ-тъ е пе-
3 чаленъ за сына си. И влазѣхъхъ людіе-тъ
«въ градъ-тъ прѣзъ онзи день скритою,
както людіе, които ся крѣпѣхъхъ посраме-
4 ни, когато бѣгати въ сраженіе-то. А царъ-
тъ «покры лице-то си, и выкаше царъ-тъ
съ голѣмъ гласъ: «Сыне мой Авессаломе,
Авессаломе, сыне мой, сыне мой!
- 5 И влѣзе Іоавъ въ домъ-тъ при царя,
та рече: Ты посрами днѣсь лица-та на
всичкы-тъ си рабы, които упацихъхъ днѣсь
животъ-тъ ти, и животъ-тъ на сынове-тъ
ти, и на дѣщери-тъ ти, и животъ-тъ на
6 жены-тъ ти, и животъ-тъ на наложницѣ-
тъ ти. Понеже обычаешь онѣзи които ти
ненавидятъ, а ненавидишь онѣзи, коицо
ти обичать; защото ты показа днѣсь, че
за тебе не сж нищо князове и раби; за-
что днѣсь познахъ, че ако бѣ Авесса-
ломъ да останѣше живъ, а ный всинца
да измрѣхмы днѣсь, тогазъ щѣше да ти е
7 угодно. Сега прочее стани, излѣзь, та го-
вори по сърдце-то на рабы-тъ си; защото
ся кльнѣхъ въ Господа, че ако не излѣ-
зешъ, не ще да остане съ тебе тѣжи ноцъ
нити единъ: и това ще ти стане по лошо
отъ всичкы-тъ злины, колкото сж дошли
върхъ тебе отъ младость-тж ти до сега.
- 8 Тогазъ станѣхъ царъ-тъ, та сѣднѣхъ при пор-
тѣж-тж. И възвѣстихъ на всичкы-тъ лю-
діе и казахъ: Ето царъ-тъ сѣди при пор-

е Ис. Нав. 7; 26.
ж Быт. 14; 17.
з Вижъ, Гл. 14; 27.

и 4 Цар. 9; 17.
і Гл. 19; 4.

а Ст. 32.

б Гл. 15; 30.
в Гл. 18; 33.